

[Handelsministeren.]

har måttet tage hensyn til tidligere tider, skyldes det jo, at det eneste kriterium, man har at gå frem efter med hensyn til, om en mand er importør eller ikke, er, hvad han tidligere har importeret. Når jeg siger, at det er det eneste kriterium, er det måske ikke helt rigtigt, men det er i hvert fald det vægtigste. Derimod har vi her et godt kriterium, nemlig om manden har erhvervet visse eksportordrer. Følgelig er man her anderledes stillet; der bliver tale om en helt anden smidighed, idet man giver til dem, der har erhvervet eksportordrer, om hvilke man siger, at de er værdige til at få en eksportkredit.

Til slut vil jeg gerne takke for den gode modtagelse, lovforslaget har fået. Efter min mening står vi her over for en lovgivning, som har bevist sin store nytte i fortiden, og jeg tror, at det, at ordningen nu bliver gjort noget mere privat og nærmer sig noget mere det private institut, vil vise sig at være nyttigt.

Anker Lau: Diskussionen har på dette område bevæget sig lidt uden for de rammer, der egentlig er rimelige for denne debat. Jeg skal ikke følge trop i den retning, i hvert fald ikke i den udstrækning.

Jeg vil gerne sige til den højtærede minister, at det, vi her fik at vide vedrørende administrationen, naturligvis er beroligende, men alligevel synes jeg, det var rart fra begyndelsen at være noget forsigtig med at oparbejde de nye enkelte institutioner i alt for stærk grad. Det kommer vi tilbage til.

Den højtærede minister havde ikke rigtigt forstået, hvad jeg mente med min sammenstilling af skat og eksportkreditbehov o. s. v. Mon ikke den højtærede minister ved nærmere eftertanke kan se en vis rød tråd gennem det hele? Jeg har ikke ment andet end det jævne og ligetil, at hvis erhvervslivet havde været lidt rigere og selv havde kunnet beholde nogle flere penge, havde det også haft bedre muligheder for selv at klare disse problemer. Det er i og for sig det eneste, vi har tilsigtet. Vi ønsker at gå den vej, og kan vi gøre noget for det, vil vi også gå den vej fremover, og hvis vi kunne få støtte fra andre borgerlige partier til vore planer, også til det, der kan

gøre erhvervslivet og borgerne en smule rigere, ville det være ganske tiltalende.

Det ærede medlem hr. Niels Andersen spillede en mærkelig rolle, synes jeg, på dette område. Vi er vant til at høre fra retsforbundets side, at skatterne skal ned-sættes, helst helt væk, men nu er der altså kommet dette med besparelserne, og så kommer der forvirring i begreberne, for så kan man ikke rigtigt finde ud af, hvor man skal spare. Uden hensyn til, hvad retsforbundet måtte mene i deres helt nye indstilling til samfundsproblemerne, skal vi nok fra vor side stille de forslag, som vi mener er rimelige; så må retsforbundets dårlige samvittighed udfolde sig, som den nu kan på de forskellige områder.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann bevægede sig langt, langt ud i periferien af det, vi her taler om, og det skal jeg såmænd ikke bebrejde ham; det er meget fristende, således som situationen er lagt op i radikale blade og kredse. I det hele taget er det meget fristende ved enhver lejlighed at røre op i gryden, men det skal jeg lade være med.

Der er kun en enkelt ting, jeg synes skal frem. Det ærede medlem synes at mene, at skattenedsættelse nødvendigvis altid er identisk med et større forbrug. Det er naturligvis givet, at adskilligt af en skattelettelse vil gå til et større forbrug; det vil også være tilfældet, hvis pengene går i statskassen og finder anvendelse til mere eller mindre nyttige formål. Men vi har nu den tiltro til landets borgere og skatteydere, at de er fornuftsvæsener, der også har andet i hovedet end at gå hen og købe fjernsyn og meget andet. Jeg mener ikke, at man skal undervurdere borgernes evne til at administrere deres egne penge. Der kan være tale om at betale gæld af, og der kan blive tale om investering og så meget andet, og det er da også glædeligt, at der inden for det ærede medlem hr. A. C. Normans parti er folk, der ser nogenlunde ligesådan på det. Det er ikke så forfærdelig længe siden, vi havde en debat om disse spørgsmål. Da var det ærede medlem hr. Aage Fogh en ganske udmærket kampfælle med hensyn til at få en skattelettelse i gang, og der var en enkelt lille bemærkning i det ærede medlem hr. A. C. Normanns tale i dag, der gik ud på, at vi på den ene